

Barczy Attila emlékére (1964–2020)*

Március elején megdöbbentő hír jutott el a magyar tájökológiai szakterületen dolgozókhöz: Barczy Attila, a Gödöllői Szent István Egyetem Természettudományi Kar Természetvédelmi és Tájökológia Tanszékének docense, tragikusan hirtelen meghalt. Személyében a szakterület tudomány-szervezésében és népszerűsítésében egyaránt aktív tagja távozott el.

Barczy Attila 1964. április 26.-án Budapesten született, azonban általános és középiskolai tanulmányait Siófokon végezte. Földrajzi tanulmányait a József Attila Tudomány Egyetemen, Szegeden kezdte, de végül a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági mérnökként diplomázott, majd a Gödöllői Egyetem Talajtani és Agrokémia Tanszékén kezdett el dolgozni. Elvégezte a talajtani, agrokémiai és talajvédelmi posztgraduális képzést és szakmérnöki képesítést is szerzett. „A Tihanyi-félsziget talajai, különös tekintettel a mezőgazdasági hasznosítás lehetőségeire” című PhD értekezését 1997-ben védte meg, majd 2004-ben habilitált tanszéki munkatárs lett.

2004-től a tájtudomány minden területén vezető szerepet vállalt, amelynek eredményeként Magyarországon elsőként megalakította a Szent István Egyetemen (SZIE) a Tájökológiai Tanszékét és elindította a Tájökológiai Lapok folyóiratot. Aktív volt mind a tanszék, mind a Környezettudományi Doktori Iskola vezetőjeként,

*A közlemény Dénes LÓCZY: In memoriam Attila Barczy (1964-2020). Hungarian Geographical Bulletin. **62.** (2020) (2) 221-221. fordítása. (Utánközlés a Kiadó engedélyével)

továbbá a SZIE Környezettudományi Kar dékán-helyetteseként, de mindenekelőtt lelkes és kiváló talajtani oktatóként és a tájökológia művelőjeként. Aktivitását nemcsak Gödöllőn, hanem más egyetemeken is kifejtette. Tantermi és terepi előadásaira az általa oktatott talajtanosok és földrajzosok generációja egyaránt sokáig emlékezni fog.

Barczi Attila széleskörű kutatási érdeklődése a trágyázástól kezdve a komposztálásig, a talajtípusba sorolástól a talajértékelésig, a talajvédelemtől a talaj-növény kölcsönhatások elemzéséig terjedt. Különösen kiemelkedőek azok – az általa, hazai viszonylatban talajtanosként szinte kizárólagosan művelt, a kunhalmok eltemetett talajainak vizsgálata kapcsán nemzetközileg elismert – paleoökológiai és paleopedológiai eredmények, amelyeket a „Kunhalmok eltemetett talajainak vizsgálata” c. könyvben (SZIE, Gödöllő 2016) összefoglalva publikált.

Széchenyi és Bolyai ösztöndíjat egyaránt elnyert. Színes füzetsorozatot is szerkesztett színes tájképfelvételeivel. 2014-től az MTA ATK Talajtani és Agrokémiai Intézete által 1951-ben alapított Agrokémia és Talajtan folyóirat Szerkesztőbizottságába is meghívás kapott.

Barczi Attila fájdalmasan hiányzik és hiányozni fog a tájökológia és a talajtani tudomány művelői számára. Pozitív hozzáállása a feladatokhoz, a hivatásában mutatott önbizalma, angol nyelvismerete, barátságos és vidám személyisége, szüntelen segítő- és cselekvő készsége, egyaránt jó emlékezetünkben fogja őt megtartani.

*Lóczy Dénes
fordította és kiegészítette
Rajkai Kálmán*